

schelp der beschaving heen doet glinsteren, uw gemeente mij steeds van zelf voor den geest zag gevoerd, en dat dus alles in mij neigen moest, om een roeping juist naar die gemeente, als een welkom keerpunt in mijn leven te begroeten.

Laat mij het u evenmin verhelen, dat juist misschien daarom veel mij aanvankelijk huiverig maakte om zelf tot die levensverandering den stoot te geven. Het was immers natuurlijk dat mijne jeugdiger jaren, mijn geringer deel aan levenservaring en de mindere geoefendheid mijner krachten mij zeer sterk deden opzien tegen de bediening eener gemeente, die juist om haar voorkeur zoo hooge eischen stellen mag. En al zwijg ik van den strijd, waarin ik dat opzien bedwong: al zou het onbescheiden zijn, zoo ik die bladzijde uit de geschiedenis van mijn inwendig leven ook voor u belangrijk achtte, — toch mag ik het uitspreken, dat de voorkomendheid, die ik uwerzijds verwachten dorst, mij in dien strijd als bondgenoot ter zijde stond: dat ik dus tot u kom met goeden wille, bereid om in u als gemeente des Heeren den Christus te dienen, maar dat mij daartoe dan ook, vooral van de sterkere geesten in uw midden, die zachtheid van beoordeeling noodig is, die wel de spanning in mij gaande houdt, maar zonder mij den moed te rooven, die aanblaast zonder uit te blussen, die mij tegenkomt met vertrouwen, en mij dat blijft gunnen zoolang ik het niet feitelijk verbeur: ja, dat ik om geheel los te komen van elke gebondenheid des geestes, uit werkelijke behoefte nu reeds vragen durf om uw steun en welwillendheid, en zoodra uw hart mij in zich op kan nemen, om uw liefde en gebed.

Maar verder gaan zou mij dan ook in verlegenheid brengen. Eerst als het samenleven in een zelfden kring